

υποψία

υποψία, η, ουσ. [<αρχ. ὑποψία], η υποψία· πολύ μικρή ποσότητα: «μέσ' στο νεσ καφέ, ρίξε και μια υποψία γάλα»·

- διασκεδάζω τις υποψίες του, προσπαθώ με διάφορες ενέργειες ή με διάφορα λόγια να τις διαλύσω, να τις διασκορπίσω: «μου εκμυστηρεύτηκε πως έχει την εντύπωση ότι η γυναίκα του έχει γκόμενο, κι εγώ με διάφορα κόλπα, προσπάθησα να διασκεδάσω τις υποψίες του»·

- είναι υπεράνω πάσης υποψίας, έχει τέτοια αξία, τέτοιο κύρος ή κατέχει τόσο υψηλή θέση, ώστε κανείς δεν μπορεί να τον υποψιάζεται για κάτι κακό που έγινε: «ο διευθυντής μας είναι υπεράνω πάσης υποψίας για την κλοπή που έγινε χτες βράδυ στο εργοστάσιο»·

- το 'χω υπό την υποψία μου, με διάθεση αστεϊσμού αντί της φρ. το 'χω υπόψη μου, βλ. λ. [υπόψη](#)·

- τον βλέπω με υποψία, τον υποψιάζομαι για κάτι κακό, δεν του έχω εμπιστοσύνη: «επειδή ήταν καινούριος στη γειτονιά, για ένα διάστημα οι άνθρωποι τον έβλεπαν με υποψία»·

- υποψία ανθρώπου, άνθρωπος πολύ κοντός και πολύ αδύνατος, σχεδόν νάνος και, κατ' επέκταση, άνθρωπος ανάξιος λόγου, ασήμαντος, τιποτένιος: «πού να σε δω μέσα σε τόσο κόσμο, ρε παιδάκι μου, έτσι υποψία ανθρώπου που είσαι! || δεν τον υπολογίζει κανείς, γιατί δεν είναι άνθρωπος, αλλά υποψία ανθρώπου». Συνών. υπόλοιπο ανθρώπου.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας